

Af hele Københavns Befolkning boede i 1916 — 96 168 Personer, 16,1 pCt. af Befolkningen, i svagt overbefolkede Lejligheder, i 1921 — 119 221 Personer, 19,9 pCt. I stærkt overbefolkede Lejligheder boede 1916 — 6 529 Personer, 1,1 pCt., 1921 — 11 653 Personer, 1,9 pCt.

Naar Hr. R. i sin Pjece 2. Afsnit om overbefolkede Lejligheder (Side 16—17) kommer til helt andre Tal, nemlig at 30,5 pCt. af Befolkningen i 1921 bor i svagt overbefolkede Lejligheder og 6,2 pCt. i stærkt overbefolkede Lejligheder, Tal, som han atter benytter Pjecens Side 26, skyldes dette en Misforstaaelse fra hans Side. Han har ikke opfattet, at disse Tal, som han har fra statistisk Kontors Beretning om samboende Familier, kun angaar disse Familier, ikke hele Befolkningen. Det vil ses, at Hr. R.'s Tal er de samme som i foranstaaende Tabel er opgivet som den pCt. af samboende Husstande, der bor i overbefolkede Lejligheder, forsaavidt angaar Logisværtens Familier. Det synes forøvrigt besynderligt, at Hr. R., naar han gennem sin Undersøgelse kommer til det — heldigvis forkerte — Resultat, at omtrent 1/3 af Københavns Befolkning lever i overbefolkede Lejligheder, samtidig kan hævde, at der ikke er nogen egentlig Bolignød.

Det Resultat, Hr. R. kommer til i sin Pjece, er: Boligstandarden er for høj — Folk maa tvinges til at nøjes med mindre Husrum. Dette opnaas ved at ophæve Huslejeloven, idet den derved fremkaldte Forhøjelse af Huslejen vil tvinge Folk til at nøjes med mindre Lejligheder end nu.

Saafernt man vil give Hr. R. Ret i, at Boligstandarden nu er for høj, vilde det selvfølgelig være en Løsning af Problemet at tvinge Folk til at nøjes med mindre Plads; men den af Hr. R. angivne Vej vil sikkert ikke føre til Maalet. Som tidligere omtalt er den pCt. der anvendes til Husleje, betydelig større for de mindre Indtægter end for de større. En almindelig, betydelig Forhøjelse af Huslejen vilde nu neppe medføre, at Folk med de større Indtægter nøjedes med mindre Lejligheder, de vilde anvende en lidt større pCt. af Indtægten end før til Husleje. Dem, det vilde gaa ud over, var de mindre bemidlede, hvor den Procent af Indtægten, der anvendes til Husleje, er saa stor, at en Forhøjelse nødvendiggør Indskrænkninger. Resultatet af en almindelig betydelig Lejeforhøjelse vilde formentlig blive, at man ikke fik den Del af Befolkningen, der kan siges at raade over for meget Husrum til at afstaa nogen væsentlig Del af dette, men at man berøvede den Del af Befolkningen, der allerede nu har ondt ved at klare sig, noget af det knapt tilmaalte Husrum. Overbefolkningen i de smaa Lejligheder vilde forværres, og et større Antal Mennesker end nu maatte af økonomiske Grunde melde sig husvilde. Den Bevægelse, der allerede i de forløbne Aar har vist sig i denne Retning, vilde forstærkes.

Hr. R.'s Opfattelse paa dette Punkt er bestemt ved den af ham opstillede Sætning om, at Forholdet mellem Indtægt og Husleje er nogenlunde konstant, at Folk paa et vist Indtægtsniveau stadig vil anvende den samme Procent af Indtægten til Husleje. I denne Forbindelse har den af statistisk Kontor i Tabelværk 20 til Københavns Statistik Pag. 34 optagne Statistik over Forholdet mellem Indtægt og Husleje for Aarene 1907 og 1915 Interesse:

København.	Embedsmænd.		Hovedpers. i Haandværk og Handel.		Handelsmedhj.		Fast ansatte i underordnede Poster.		Arbejderstanden.	
	1915	1907	1915	1907	1915	1907	1915	1907	1915	1907
	Af Indtægten udgjorde Huslejen pCt.									
1 500—2 000 Kr. . .	25,3	22,3	26,5	20,5	23,9	21,4	21,1	19,8	19,3	16,7
2 000—3 000 — . .	21,1	18,9	20,5	19,0	19,3	18,9	18,5	17,5	15,6	14,4
3 000—4 000 — . .	18,2	16,7	16,7	16,6	16,0	16,7	15,0	14,8	13,7	12,9
4 000—6 000 — . .	16,3	16,2	14,0	15,1	13,9	15,0				
6 000—10 000 — . .	14,2	14,3	10,4	11,8	11,2	11,8	11,8	18,1	7,9	9,8
10 000—50 000 — . .	9,6	10,0	6,0	7,8	3,7	8,8				
50 000 Kr. og derover.	2,7	4,3	1,4	2,9						